ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

រដ្ឋបាលជលផល

ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

គម្រោងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ ដំណាក់កាលទី៣ (M-IWRMP-III)

សមាសភាគទី១៖ ការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាបនៃរដ្ឋបាលជលផល
២០១៨

២

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល
ឯកសារទី២ : ការពង្រឹងសហគមន៍នេសាទ

គម្រោងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ ដំណាក់កាលទី៣ (M-IWRMP-III)

សមាសភាគទី១៖ ការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប នៃរដ្ឋបាលជលផល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

១. តើសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានន័យដូចម្តេច?

សហគ្រប់គ្រង សំដៅដល់ភាពជាដៃគូរវាង សហគមន៍នេសាទ ស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត (ដូចជា៖ អ្នកលក់ត្រី អ្នកជំនួញ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ល។) និងការបែងចែកសិទ្ធិរួមទាំងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

ចំពោះកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងប្រជានេសាទនៅមូលដ្ឋាន ចាំបាច់ត្រូវបង្កើតសហគមន៍នេសាទ។

តាមរយៈកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ និងការចរចា រដ្ឋបាលជលផល និងសហគមន៍នេសាទត្រូវបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងដូចជា៖ កន្លែងនេសាទសហគមន៍ តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

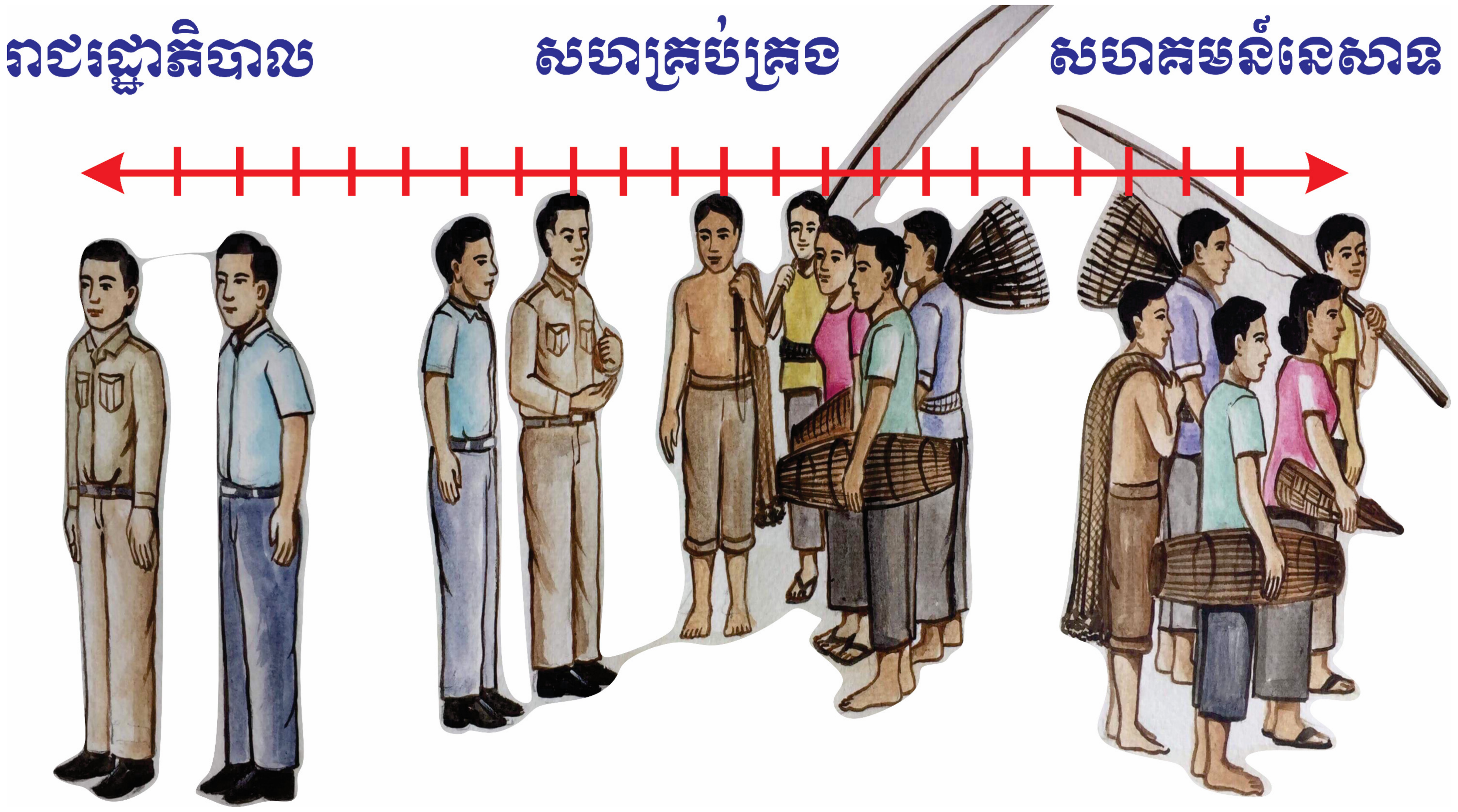

១. តើសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានន័យដូចម្តេច? (ត)

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលរួមមាន៖

- សមាជិកភាពប្រកបដោយសមធម៌៖ យុត្តិធម៌ ស្មើភាព និងបើកទូលាយចំពោះប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ (ស្ត្រី និងជនជាតិដើមភាគតិចត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ឱ្យចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ)
- រួបរួមគ្នា និងសហប្រតិបត្តិការ៖ ធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចគោលដៅរួមមួយ
- បែងចែកសិទ្ធិអំណាច(ការទទួលខុសត្រូវ និងសិទ្ធិអំណាច)៖ ទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា លើការសម្រេចចិត្ត
- មានគោលដៅច្បាស់លាស់
- កិច្ចព្រមព្រៀង៖ ការរៀបចំរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធចំពោះសកម្មភាពជាក់លាក់។

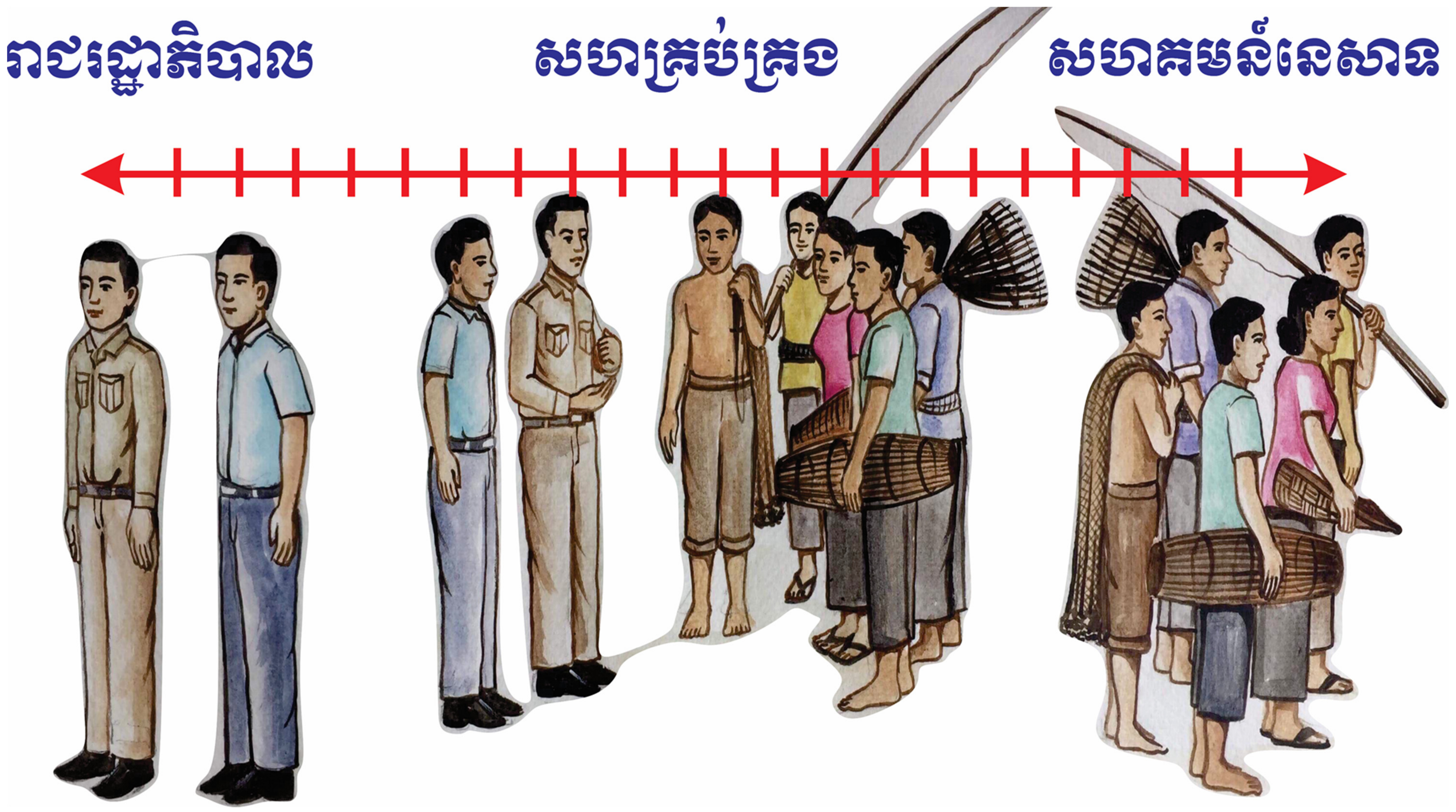

២. តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រជានេសាទនៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ

សមាជិកនៃសហគមន៍នេសាទមួយមានសិទ្ធិក្នុងការៈ

- ចូលរួមប្រជុំបោះឆ្នោត និងឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោតក្នុងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ស្នើឱ្យមានកិច្ចប្រជុំ និងលើកឡើងនូវបញ្ហាទាក់ទងនឹងជលផល និងពិភាក្សារកដំណោះស្រាយ
- នេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ដោយគោរពតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានដែលទាក់ទងទៅនឹងវិស័យជលផល លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍នេសាទ
- ចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពរបស់សហគមន៍នេសាទ
- តវ៉ាចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយដែលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សហគមន៍នេសាទ ទៅក្រុមប្រឹក្សា ឃុំ សង្កាត់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលជលផល និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា។

៣. គោលការណ៍គ្រប់គ្រងធនធានជលផលផ្ដោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដែលល្អរួមមាន៖ តុល្យភាពរវាងសមាសធាតុចំនួនបីគឺបរិស្ថាន សង្គម(សុខុមាលភាព) និងអភិបាលកិច្ច។

- **បរិស្ថានល្អ៖** មានពូជត្រីច្រើនប្រភេទ ផលត្រីសម្បូរ មិនធ្វើឱ្យខូចខាតជម្រកត្រី និងទឹកមានគុណភាព
- **សង្គម(សុខុមាលភាព)៖** ប្រជាពលរដ្ឋមានស្តង់ដាររស់នៅល្អ (ប្រាក់ចំណូលសមរម្យ) សុវត្ថិភាពស្បៀង ទំនាក់ទំនងសង្គមមានភាពប្រសើរឡើង និងជានាសុវត្ថិភាព
- **អភិបាលកិច្ចល្អ៖** សំដៅដល់ការចូលរួម សិទ្ធិជាផ្លូវការ សមធម៌ យន្តការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្ត ការគោរពនិងការពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់។

វាជាវិធីសាស្ត្រមួយ ដែលគិតគូរទៅលើធាតុសំខាន់ៗនៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងគិតគូរពីផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមបានមកតាមរយៈការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

៤. ការដោះស្រាយវិវាទ

នៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងត្រូវគិតគូរអំពីការដោះស្រាយវិវាទ៖

- វិវាទក្នុងសហគមន៍នេសាទ
- វិវាទរវាងសមាជិកសហគមន៍នេសាទ និងប្រជាពលរដ្ឋ
- វិវាទរវាងសហគមន៍នេសាទ និងអ្នកមកពីខាងក្រៅ។

យន្តការដោះស្រាយវិវាទ គួររួមបញ្ចូលនូវ៖

- ការដោះស្រាយវិវាទដំបូង (ពេលដែលភាគីទាំងអស់ត្រៀមនឹងដោះស្រាយ)
- វិវាទធំៗ (ពេលដែលភាគីទាំងអស់ទំនងជាមិនឯកភាពគ្នា)។

ក្នុងករណីនីមួយៗ គួរបញ្ចូលនូវ៖

- អ្នកណា ជាអ្នកជួយដោះស្រាយ
- អ្នកណា ជាអ្នកសម្រេចក្នុងករណីដែលមិនមានការឯកភាពគ្នា។

៥. កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ រវាងសហគមន៍នេសាទ និងរដ្ឋបាលជលផល ទទួលស្គាល់ និងធានាសិទ្ធិរបស់សហគមន៍នេសាទចំពោះផែនទីដែលបានកំណត់។

កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គួរបញ្ចូលចំណុចសំខាន់ៗ៖

- ភាគីហត្ថលេខី និងតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ភាគីនីមួយៗ
- ទីកន្លែង និងទំហំដែននេសាទ
- លក្ខខណ្ឌ និងពេលវេលានៃការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេសាទ
- លក្ខខណ្ឌនៃវិសោធនកម្ម និងការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង។

៦. ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

គោលបំណងនៃការរៀបចំផែនការគឺកំណត់៖

- គោលដៅ គោលបំណង យុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាព
- តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់សហគមន៍នេសាទ និងរដ្ឋបាលជលផល ព្រមទាំងអ្នកពាក់ព័ន្ធ។

នៅក្នុងផែនការគួរបញ្ចូល៖

- បញ្ហាបរិស្ថាន (ឧទា. ផលប៉ះពាល់លើជម្រកពងកូនចំពោះប្រភេទត្រីខ្លះ)
- បញ្ហាសង្គម (ឧទា. ការវិវាទ សុខភាព សុវត្ថិភាព និងការកែច្នៃផលនេសាទ)
- បញ្ហាអភិបាលកិច្ច (ឧទា. ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ និងការចូលរួមរបស់ស្ត្រី)។

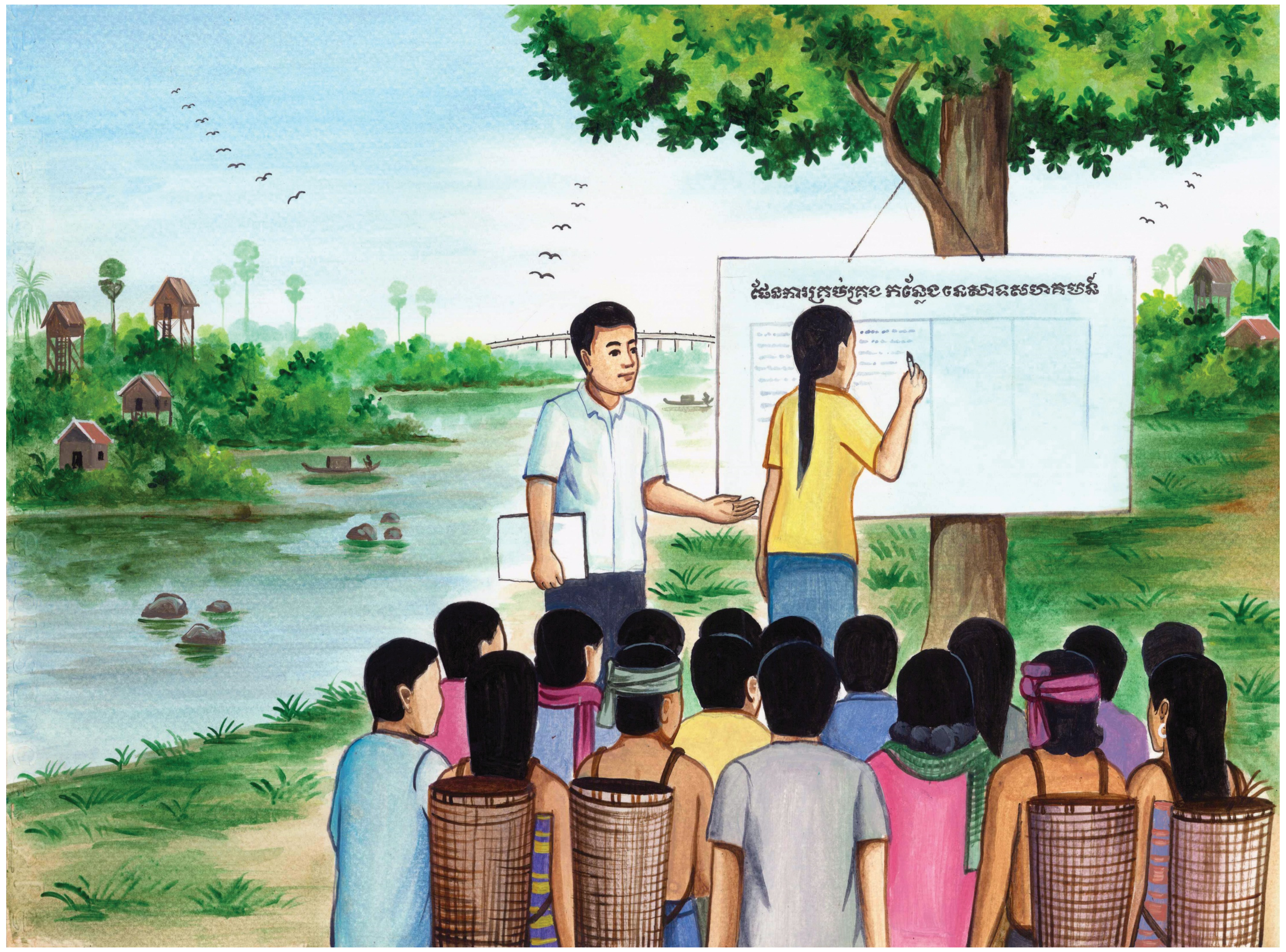

៦.១ មាតិកាផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
៦.១.១ សំណួរនានាទាក់ទងនឹងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង

ខ្លឹមសារមានក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គួរឆ្លើយនឹងសំណួរខាងក្រោម៖

- តើមានគោលដៅ និងគោលបំណងអ្វីខ្លះ ដែលចង់សម្រេចឱ្យបាន?
- តើមានសកម្មភាពចម្បងៗអ្វីខ្លះ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅ និងគោលបំណង?
- តើសង្ឃឹមថានឹងទទួលបានលទ្ធផលអ្វីខ្លះ?
- តើត្រូវការរយៈពេលប៉ុន្មាន ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធ-សាស្ត្រនេះ?
- តើអ្នកណាខ្លះជាអ្នកអនុវត្តសកម្មភាព?
- តើអ្នកណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវអនុវត្តសកម្មភាព?
- តើមានតម្រូវការថវិកាប៉ុន្មាន និងបានមកពីណា?

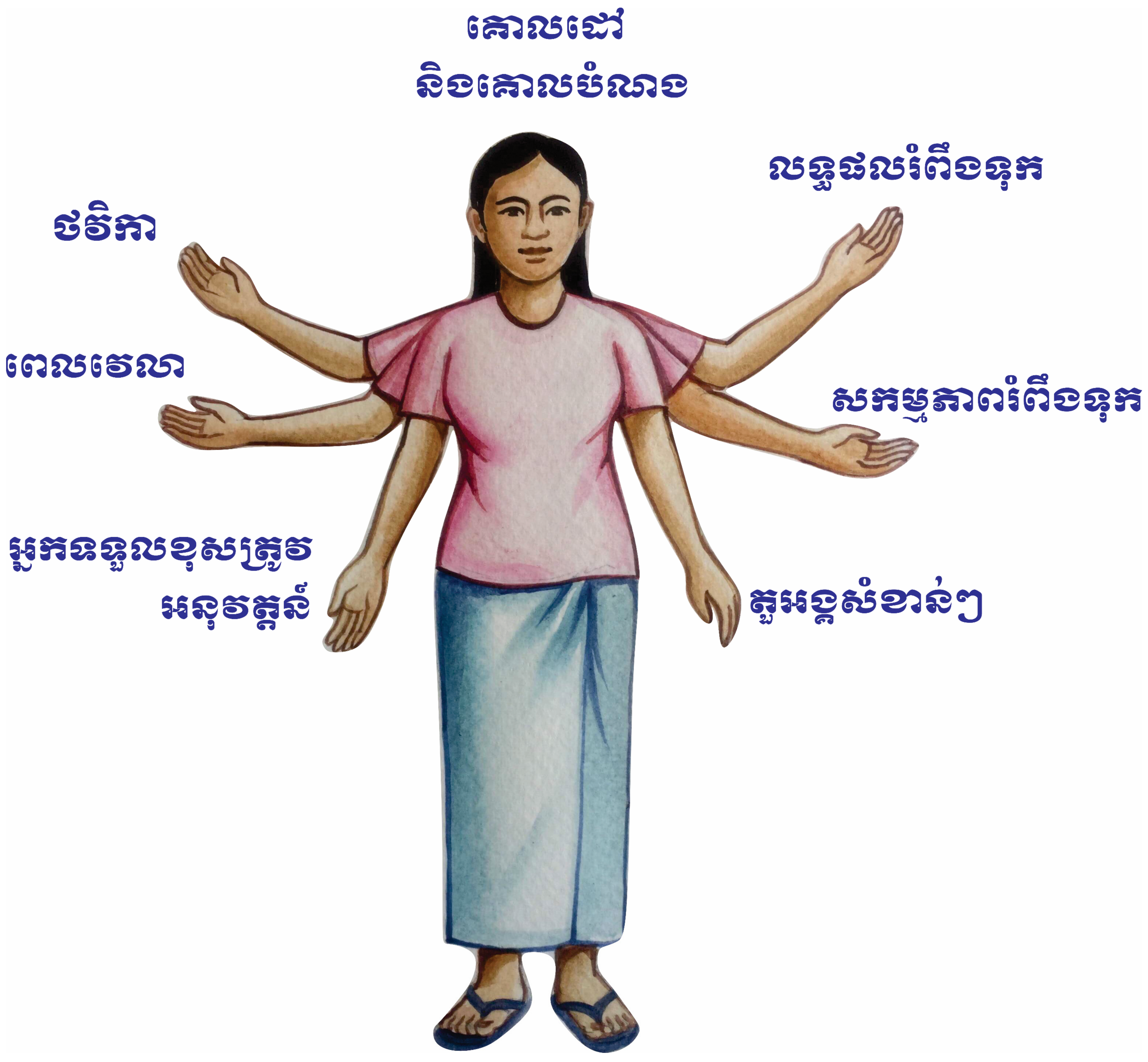

៦.១.២ សកម្មភាពយេនឌ័រក្នុងផែនការគ្រប់គ្រង

សកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រគួរត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍មានដូចជា៖

- គោលដៅ និងគោលបំណងដែលឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់បុរស និងស្ត្រី
- ការវិនិយោគលើការកែលម្អបច្ចេកទេសកែច្នៃផលនេសាទដែលក្រុមស្ត្រីត្រូវការ
- សកម្មភាពនានា សំដៅលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់ស្ត្រី ក្នុងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ការបណ្តុះបណ្តាលដែលលើកកម្ពស់សមធម៌ និងសមភាពស្ត្រី ក្នុងវិស័យជលផល

កិច្ចប្រជុំជាមួយក្រុមស្ត្រីគួរត្រូវរៀបចំដោយឡែក ដើម្បីកំណត់បញ្ហាតម្រូវការ និងឱកាសរបស់ស្ត្រី និងបញ្ចូលបញ្ហា តម្រូវការ និងឱកាសទាំងនោះទៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រង។

៦.២ ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
៦.២.១ ការកំណត់ និងចាត់អាទិភាព បញ្ហា និងគោលបំណង
៦.២.១.១ ការកំណត់បញ្ហា ឬការគំរាមកំហែង

ការកំណត់បញ្ហា និងការគំរាមកំហែងទាក់ទងនឹងវិស័យជលផល។

បញ្ហានិងការគំរាមកំហែងរួមមាន៖

- **បរិស្ថាន៖** សំដៅលើកិច្ចការពារ និងស្តារជម្រកត្រី កាត់បន្ថយការបំពុលទឹក ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ និងធនធានជលផល
- **សង្គម៖** សំដៅលើសុវត្ថិភាពស្បៀង ការចិញ្ចឹមជីវិតមាននិរន្តរភាព និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ
- **អភិបាលកិច្ច៖** សំដៅលើការចូលរួមការផ្តល់អំណាច និងពង្រឹងស្ថាប័នជាដើម។

ការកំណត់បញ្ហាមិនគ្រាន់តែពិនិត្យលើវិស័យជលផលប៉ុណ្ណោះទេ តែត្រូវពិនិត្យទៅលើការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ របរចិញ្ចឹមជីវិត សុវត្ថិភាពស្បៀង អភិបាលកិច្ច សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងបរិស្ថាន។

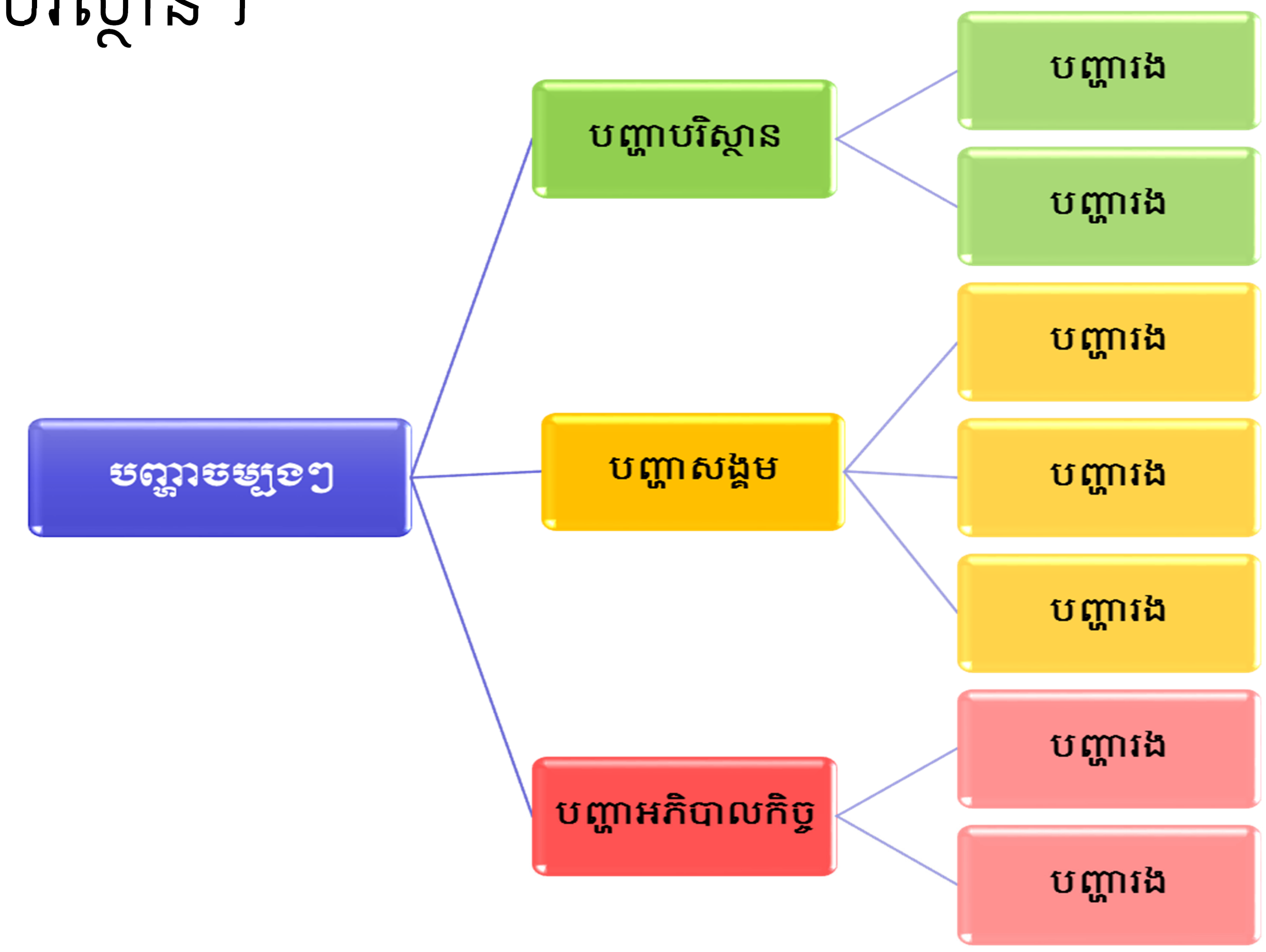

៦.២.១.២ ការចាត់អាទិភាពបញ្ហា និងការគំរាមកំហែង

បន្ទាប់ពីកំណត់បញ្ហា ត្រូវចាត់អាទិភាពបញ្ហា មានន័យថាជ្រើសរើសចំនួនសកម្មភាពសំខាន់ៗ រួចកំណត់សកម្មភាពដែលសំខាន់ជាងគេ និងសកម្មភាពបន្តបន្ទាប់ៗល។

ការងារនេះកំណត់អាទិភាព បញ្ហាដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងសកម្មភាព។

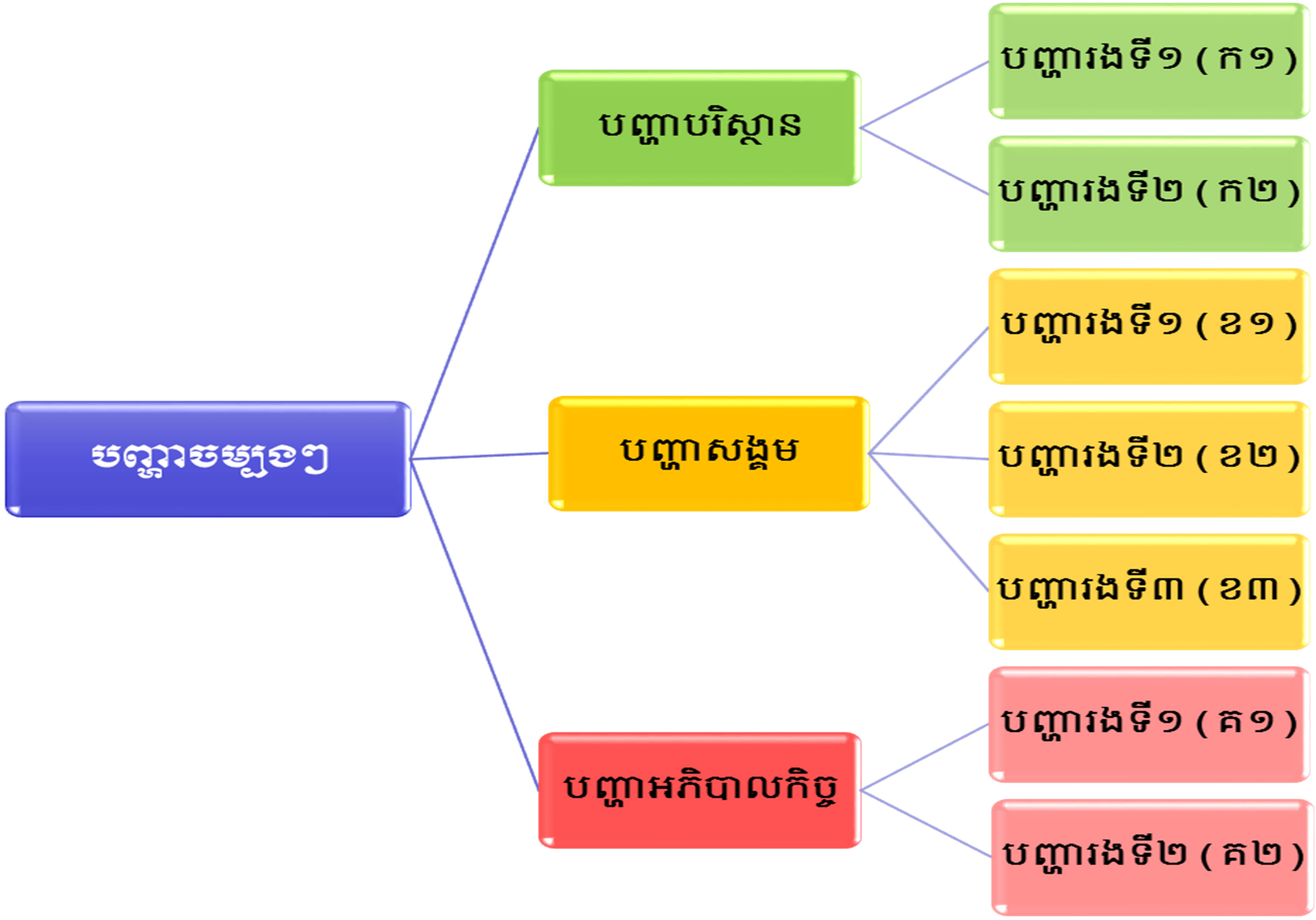

៦.២.១.៣ ការកំណត់តម្រូវការ និងចាត់អាទិភាព

គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ ត្រូវសម្របសម្រួលជាមួយសមាជិក ក្នុងការកំណត់តម្រូវការ និងចាត់អាទិភាព ដែលឆ្លើយតបនឹងបញ្ហា និងការគំរាមកំហែងដែលរកឃើញខាងលើ។ នេះជាផ្នែកមួយសំខាន់ ពីព្រោះវានឹងកំណត់នូវសកម្មភាពចម្បងៗដែលឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការ។

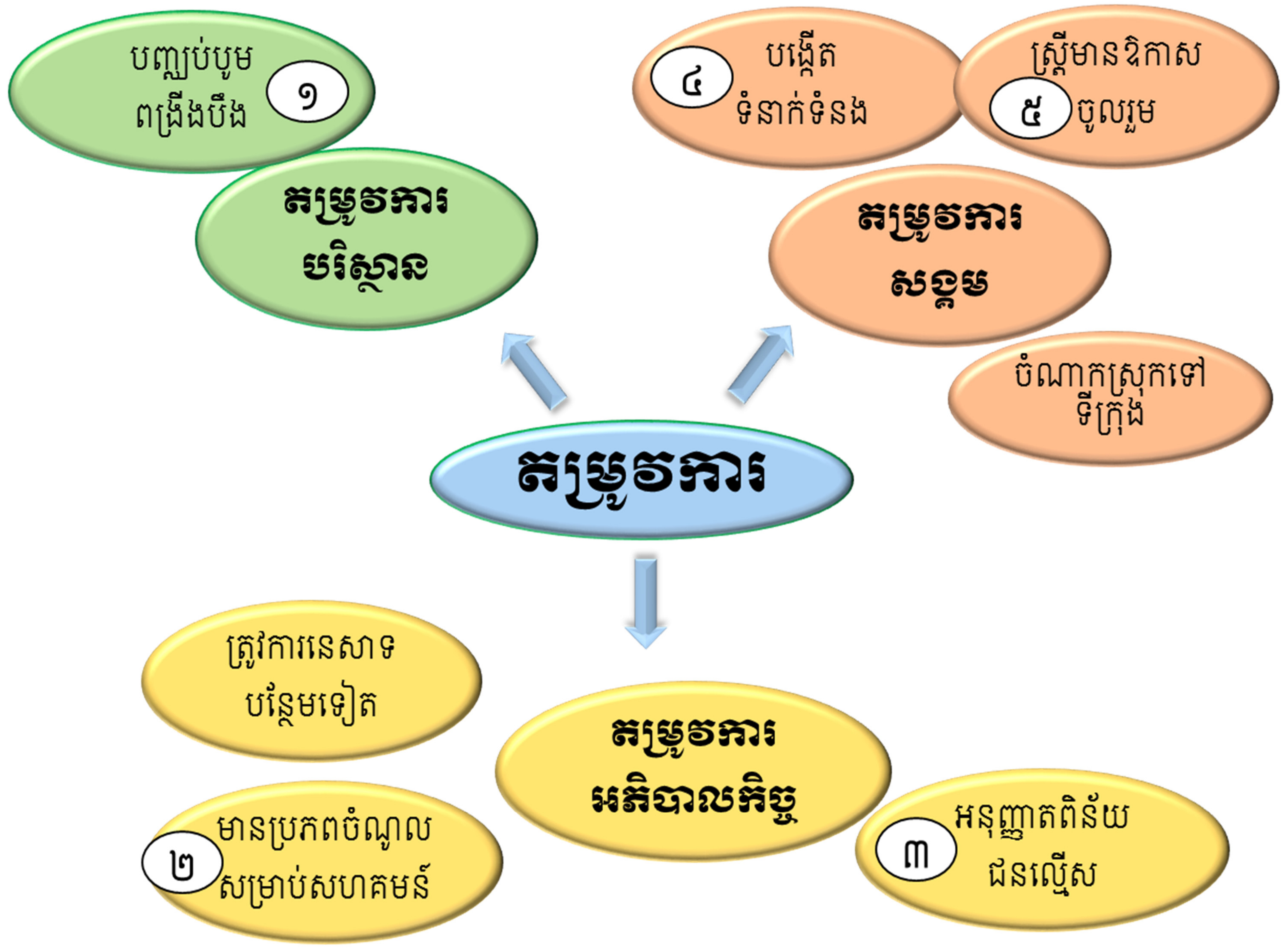

ការកំណត់តម្រូវការ ដែលទាក់ទងជាមួយបញ្ហា និងការគំរាមកំហែង៖ បញ្ជីតម្រូវការត្រូវរៀបចំឱ្យច្បាស់លាស់ និងកំណត់ចំនួនបាន ដោយផ្តោតលើតម្រូវការណាដែលគណៈកម្មការ និងសហគមន៍នេសាទអាចដោះស្រាយបាន។

៦.២.១.៣ ការកំណត់តម្រូវការ និងចាត់អាទិភាព (ត)

ការចាត់អាទិភាពតម្រូវការដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហា និងការគំរាមកំហែង៖

បន្ទាប់ពីកំណត់តម្រូវការរួច ត្រូវចាត់អាទិភាព។ នៅពេលចាត់អាទិភាព ត្រូវរកតម្រូវការសំខាន់ដែលចាំបាច់ ចម្បង និងបន្ទាន់ជាងគេ និងជ្រើសរើសជាបន្តបន្ទាប់ តាមលំដាប់លំដោយ ដើម្បីឱ្យសហគមន៍នេសាទឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការ និងទទួលបានលទ្ធផលល្អ។

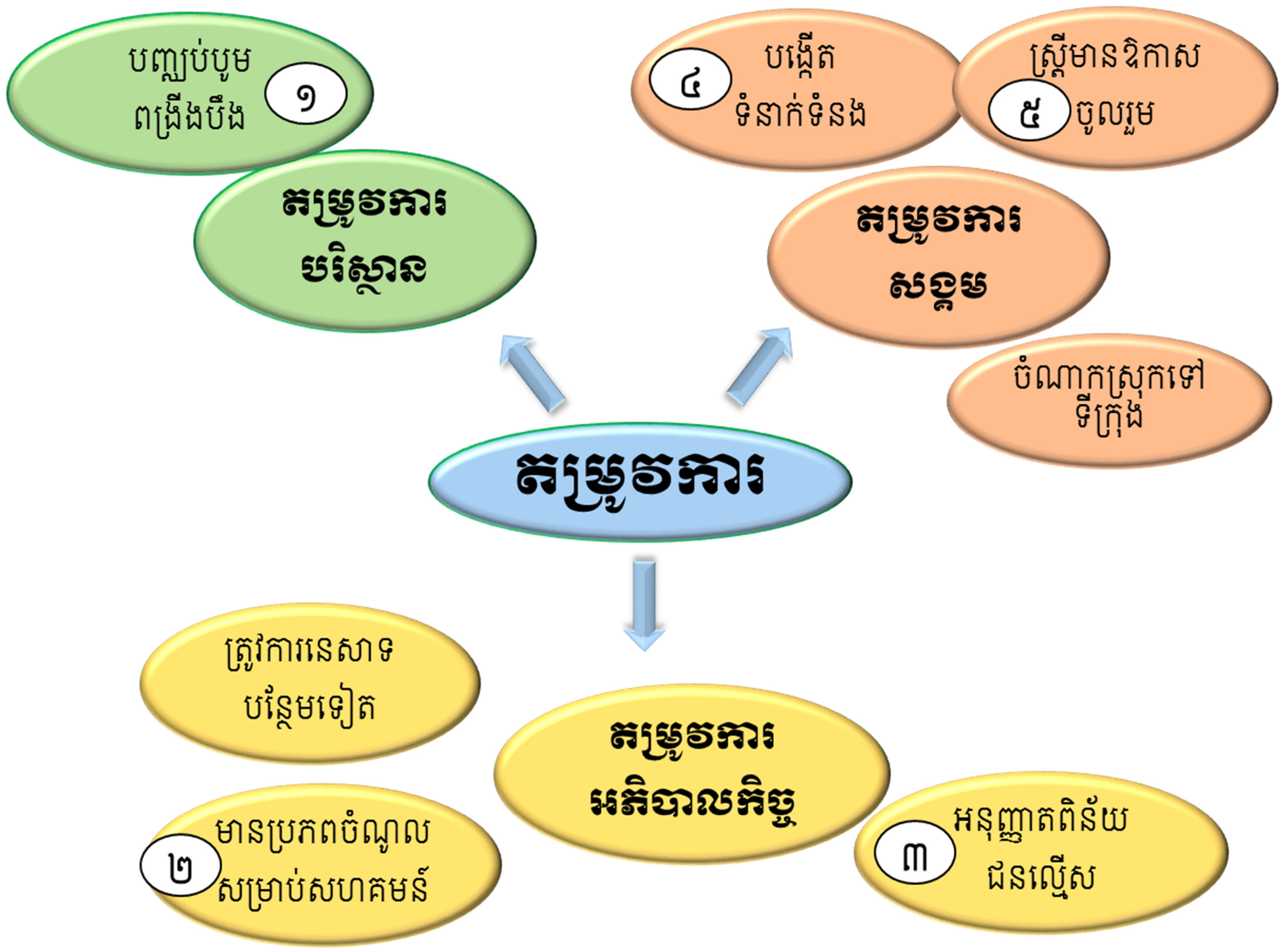

៦.២.១.៤ កំណត់គោលដៅសម្រាប់ផែនការគ្រប់គ្រងជលផល

គោលដៅ គឺជាស្ថានភាពដែលអ្នកពាក់ព័ន្ធរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចនូវអ្វីដែលចង់បាន។

ឧទា.៖ គោលដៅមួយ ឬច្រើនត្រូវបានរៀបចំឱ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយបញ្ហា និងការគំរាមកំហែងដែលបានរកឃើញ ហើយគោលដៅត្រូវរៀបចំឱ្យស្របតាមសមាសភាគទាំង៣ ដើម្បីសម្រេចនូវអ្វីដែលចង់បាន ១) គោលដៅផ្នែកបរិស្ថាន ២) គោលដៅផ្នែកសង្គម និង៣) គោលដៅផ្នែកអភិបាលកិច្ច

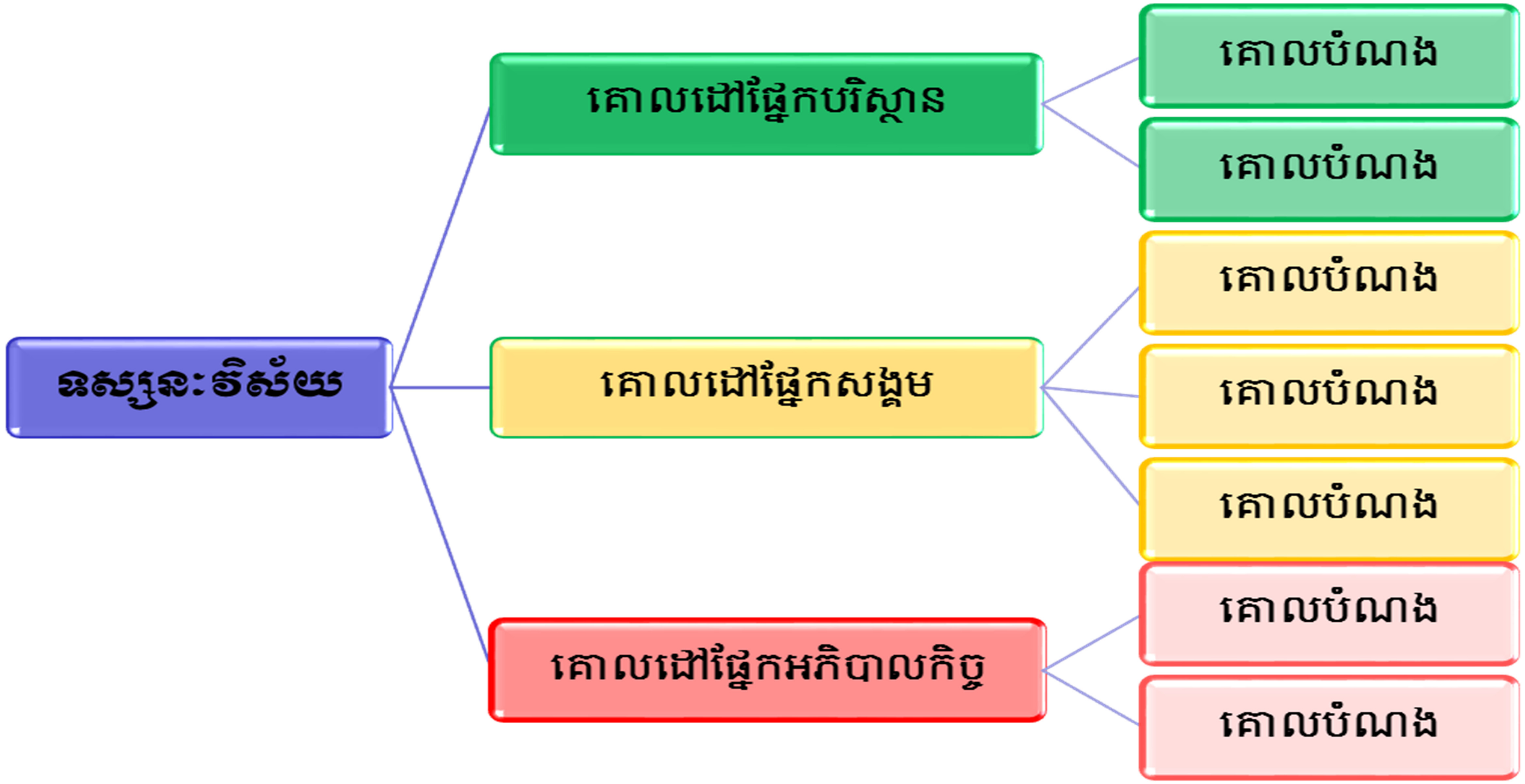

៦.២.២ ការបង្កើតផែនការ
៦.២.២.១ កំណត់គោលបំណង

គោលបំណងត្រូវបានរៀបចំឡើង យោងទៅតាមបញ្ហា និងគោលដៅ បើសិនជាគេកំណត់បានបញ្ហាជាក់លាក់ នោះវាមានភាពងាយស្រួលក្នុងការបង្កើតគោលបំណង។ គេត្រូវរៀបរាប់អំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើឱ្យសម្រេច។ ឧទា. ខាងក្រោមបង្ហាញពីមែកធាងនៃគោលបំណង។

ទស្សនៈវិស័យ គោលដៅ គោលបំណង

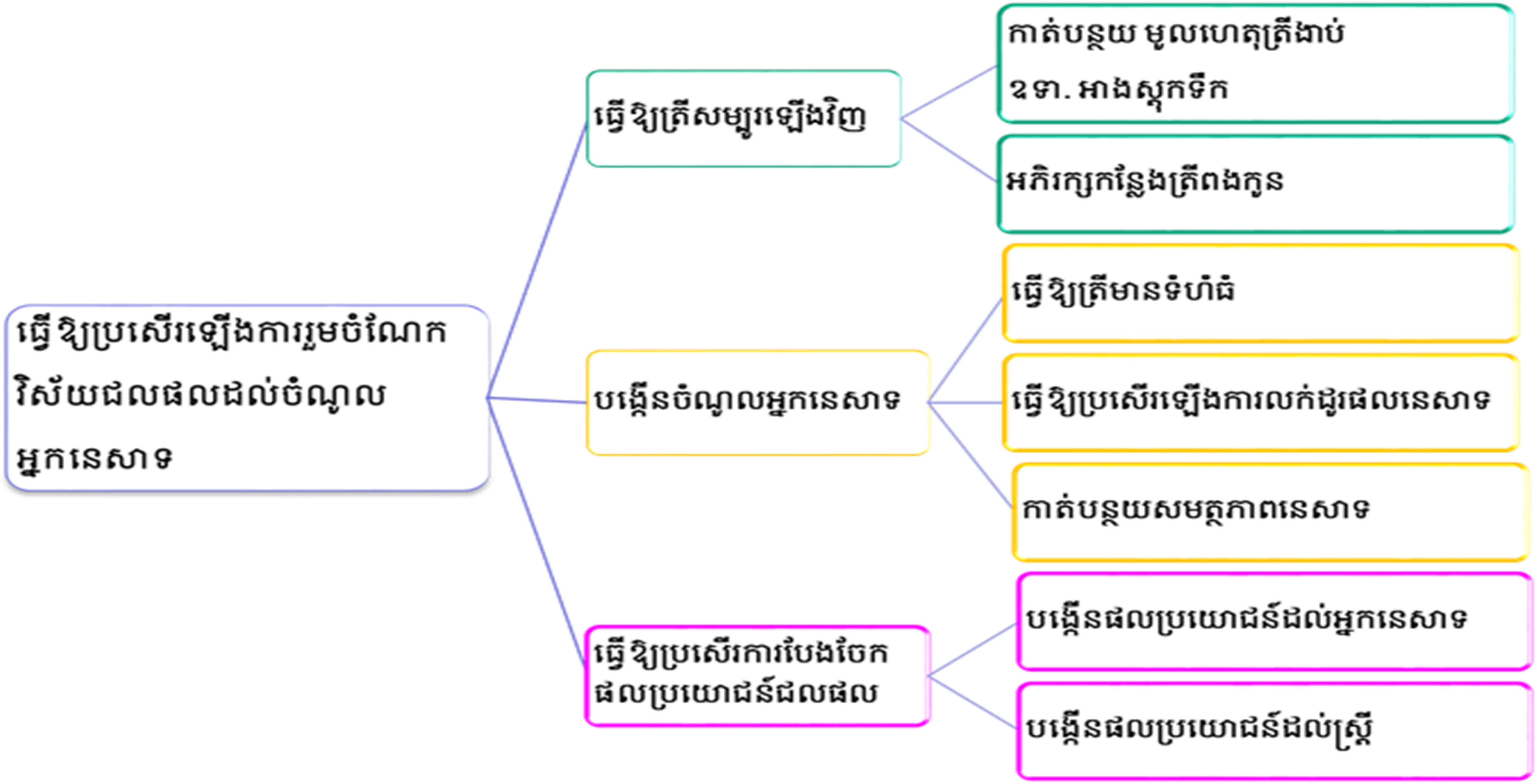

៦.២.៣ ការអនុវត្តផែនការ
៦.២.៣.១ ការកំណត់វិធានការគ្រប់គ្រង

វិធានការគ្រប់គ្រងរួមបញ្ចូលទាំងទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស ដូចជា៖ ការកំណត់ចំពោះប្រភេទឧបករណ៍នេសាទហាមឃាត់ ការពង្រឹងរដូវបិទនេសាទ និងការពាររដូវពងកូន។

- លទ្ធផលរំពឹងទុក (បង្កើតអ្វី ឬមានអ្វីដែលផ្លាស់ប្តូរ)
- ពេលវេលា (តើយុទ្ធសាស្ត្រ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងអំឡុងពេលណា?)
- អ្នកអនុវត្តសកម្មភាព (តម្រូវការកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព)
- អ្នកទទួលខុសត្រូវឬស្ថាប័នអនុវត្តសកម្មភាព (អ្នកទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការអនុវត្ត)
- តម្រូវការ និងប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ។

៦.២.៣ ការអនុវត្តផែនការ
៦.២.៣.១ ការកំណត់វិធានការគ្រប់គ្រង (ត)

គោលបំណង	សូចនាករ	វិធានការ
កាត់បន្ថយ មូលហេតុត្រីងាប់ ឧទា. អាងស្តុកទឹក	បន្ថយកន្លែងស្ទាក់ទឹកចំនួន ២០% ក្នុងពេល ៣ឆ្នាំ	នៅឆ្នាំទី១ កំណត់ កន្លែងស្ទាក់ទឹក ដែលបង្កផលប៉ះពាល់ និងរកជម្រើសរំលាយចោល
អភិរក្សកន្លែងត្រីពងកូន	ហាមឃាត់ការធ្វើនេសាទនៅកន្លែងចំនួន ២ ដែលត្រីធ្លាប់ពងកូន	កំណត់តំបន់គោលដៅចំនួន២ នៅរដូវ បិទនេសាទ និងបង្កើតក្រុមល្បាត១
ធ្វើឱ្យត្រីមានទំហំធំ	កាត់បន្ថយ មងក្រឡាញឹក ៣០% ក្នុងពេល៣ឆ្នាំ	កំណត់បានទំហំក្រឡាមងដែលហាមឃាត់ និងរកវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់
ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងការលក់ដូរផលនេសាទ	ឆ្នាំក្រោយ សហគមន៍នេសាទទិញបានម៉ូតូ១ ដឹកត្រីលក់នៅផ្សារ	ប្រមូលថវិកាទិញម៉ូតូ១គ្រឿង
កាត់បន្ថយសមត្ថភាពនេសាទ	អ្នកនេសាទស្ម័គ្រចិត្ត ៥នាក់ ក្លាយកសិករ ១០០% ក្នុងពេល ៥ឆ្នាំក្រោយទទួលបានដី	កំណត់ទីតាំងដីទុកឱ្យអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត ធ្វើរបរកសិកម្ម និងឈប់នេសាទ
បង្កើនផលប្រយោជន៍អ្នកនេសាទ	ទិញទូរស័ព្ទ១ទុក ដើម្បីដឹងពីតម្លៃផលនេសាទពីអ្នកលក់ត្រី ៣នាក់ យ៉ាងតិច	ប្រមូលថវិកាទិញទូរសព្ទ១ និងកំណត់ អ្នកទទួលបន្ទុកស្ទង់តម្លៃត្រីប្រចាំថ្ងៃ
បង្កើនផលប្រយោជន៍ស្ត្រី	ប្រមូលថវិកាធ្វើរោងឆ្អើត្រីនៅឆ្នាំទី២	កំណត់ទីតាំង និងតម្លៃ សង់រោងឆ្អើរត្រី និងចងក្រងក្រុម រួចបង់ថវិកា

៦.២.៣.២ ការគោរពច្បាប់ និងពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់

អន្តរាគមន៍ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ អាចជាវិធានការទន់ភ្លន់ ឬដាក់ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរ។ វិធានការទន់ភ្លន់ ជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត យោងតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត។

វិធានការទន់ភ្លន់នេះរួមមាន៖

- ការបំផុសចលនាក្នុងសង្គម
- ជំរុញបន្តប្រតិបត្តិការអនុវត្តល្អៗ
- ចែករំលែកពត៌មាន អប់រំ និងការចុះដល់មូលដ្ឋាន។

វិធានការក្តៅអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមានរួមមាន៖

- វត្តមាននៃក្រុមអនុវត្តច្បាប់
- សកម្មភាពស្វែងរកចាប់ខ្លួន ប្តឹងជនល្មើស និងដាក់ទណ្ឌកម្មស្របតាមទោសកំហុសដែលបានប្រព្រឹត្តិ
- បដិសេធផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច ដែលបានមកពីសកម្មភាពល្មើស។

៧. ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការ

ជារៀងរាល់ឆ្នាំ សហគមន៍នេសាទត្រូវរៀបចំមហាសន្និបាតប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការគ្រប់គ្រង និងកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។ ការពិនិត្យឡើងវិញនេះអនុវត្តតាមនីតិវិធីខាងលើ និងពិចារណាលើបញ្ហាជាអាទិភាព គោលដៅ និងសកម្មភាព។ ហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រភពក៏ត្រូវពិនិត្យផងដែរ។

៧. ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការ (ត)

ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ គឺជាដំណើរការ ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនានា។

ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ ត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីកំណត់ថាតើសកម្មភាពបានអនុវត្តតាមការគ្រោងទុកដែរឬទេ? ការវាយតម្លៃ ត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីកំណត់ថាតើអ្វីខ្លះដែលជាមេរៀន និងបទពិសោធន៍ពីជោគជ័យ និងបរាជ័យ។

ការវាយតម្លៃរួមមានការពិនិត្យឡើងវិញ និងប៉ាន់ប្រមាណនូវលទ្ធផល ដែលអនុវត្តបាន ដើម្បីជួយសម្រប និងកែលម្អ តាមរយៈការរៀនសូត្រ (ការគ្រប់គ្រងដោយមានភាពបត់បែន)។

៨. ប្រភពថវិកា

ភាពគ្រប់គ្រាន់ ភាពទាន់ពេលវេលា ធនធានហិរញ្ញវត្ថុមាននិរន្តរភាពជាកត្តាគន្លឹះ ក្នុងការគាំទ្រការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រង កន្លែងនេសាទសហគមន៍។ ធនធានហិរញ្ញវត្ថុមាននិរន្តរភាពគួរត្រូវបានគិតគូរតាំងពីដំបូងនៃផែនការ។

គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទត្រូវការធនធានហិរញ្ញវត្ថុ។ ផែនការថវិកាត្រូវរៀបចំឡើងដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការវាយតម្លៃរាល់ការចំណាយចំពោះសកម្មភាពនានា។

យោងតាមអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ សហគមន៍អាចរកចំណូលពីប្រភពណាមួយ ឬគ្រប់គ្រងថវិកាដោយខ្លួនឯង។ ប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុមាននិរន្តរភាពរួមមាន៖

- ភាគទានរបស់សមាជិកសហគមន៍នេសាទ
- អំណោយពីសប្បុរសជន
- ជំនួយពីរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
- ចំណូលពីទេសចរណ៍ (សំបុត្រចូលទស្សនា និងជិះទូកកំសាន្ត ...)
- ចំណូលស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត។